

беззащитныѣ жители въ Пазарджикѣ. Тѣ погубыхъ много жены, дѣца и старцы, като са подгавряхъ на тѣхныѣ страданія.

Щастіе го се повьрихъ откъмъ Турцытѣ и въ Египетъ и Сирия, дѣто смъртъта на Али-бея ги отърва отъ единъ страшенъ непріятель.

Като са побѣди подъ стѣнытѣ на Каиръ отъ Ебнъ-Шела, Али бей побѣгнхъ при нашата на Акръ. Съ помощта на една руска фрегата тѣ усвоихъ Яфа и много други мѣста. Туй даде на Али бея надѣжда да са върне въ Египетъ побѣдитель, нъ Ебнъ-Шель го нападнахъ, разби го и го плъни раненъ. Той умрѣ отъ ранытѣ си слѣдъ нѣколко дена.

Султанъ Мустафа Зей умрѣ посрѣдъ тѣзи успѣхы на турекытѣ оржжія (1774). Той имаше добра воля, нъ тя не бѣше до толкози силна щото да може да поправи погрѣшкытѣ на прѣдшественныцытѣ му, да възроди турекыя народъ и да противостои на рускытѣ властолюбны и необузданы стремлѣнія.

Тѣй, при всечкото си мжжество при всечката си дѣятельность и при преобразователный си духъ този Султанъ неможа да оеществи благородныѣ си намѣренія. Ако и да бѣше придобилъ нѣкаквы прѣимущества въ послѣдныѣ си походы, той остави на брата си Абдуль-Хамида едно тежко наслѣдіе.

АБДУЛЬ-ХАМИДЪ.

27^{мѣ} Султанъ (царувѣ 15 години).

СЪДЪРЖАНЬЕ: Состоянье на Държавата. — Приготовленія за война съ Русія. — Турскый станъ при Коричъ. — Кючукъ-Кайнарджанскый миръ. — Френската търговія на Источъ. — Възобновеніе на турската флота. — Завоеванье